

Kohtuasi C-323/24

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

2. mai 2024

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Juzgado de lo Mercantil Número 1 de Alicante (Alicante kaubanduskohus nr 1, Hispaania)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

13. detsember 2023

Hageja:

Deity Shoes SL

Kostjad:

Mundorama Confort SL

Stay Design, S. L.

Põhikohtuasja ese

Intellektuaalomand – Ühenduse disainilahendused [ja mudelid] – Kaitse ulatus – Uudsus – Eristatavus – Tõeline disainimine – Jalatsite väliskujunduse omadused – Olemasolevas kataloogis pakutavate osade isikustamine – Nõutav isikustamise määr – Autori disainimisvabadus – Võimalus kaitsta toote või selle osa väliskujundust, mis on valmistatud teadaolevate moesuundumuste alusel.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Tõlgendamise eelotsusetaotlus – ELTL artikkel 267 – Nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta (edaspidi „määrus (EÜ) nr 6/2002“ või „disainilahenduste määrus“) artiklite 4, 5, 6, 14 ja 25 tõlgendamine.

Eelotsuse küsimused

a. Kas selleks, et disainilahendus kuuluks nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruses (EÜ) nr 6/2002 ette nähtud kaitsekorra kohaldamisalasse, on vaja, et oleks olemas tõeline disainimine, mis on autori intellektuaalse töö tulemus? Ja kas selles osas võib pidada tõeliseks disainimiseks selliste disainilahenduste komponentide kombineerimist, mille väliskujunduse omadused on suuremas osas kaubandusettevõtjate poolt eelnevalt kindlaks määratud, nii et teatavate elementide muudatusi tuleb pidada vaid üksikuteks ja teisejärgulisteks?

b. Kas eeltoodud arvestades võib asuda seisukohale, et toote väliskujunduse omadused on vastavalt nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 artiklile 6 täielikult või osaliselt eristatavad, mis tuleneb Hiina kaubandusettevõtjate pakutavate disainilahenduste kohandamisest vastavalt nende ettevõtjate kataloogidele, kui disainilahenduse omaniku tegevus piirdub nende disainilahenduste turustamisega EMP-s ilma komponente muutmata või koos komponentide (näiteks talla, neetide, paelte, pannalde...) üksikute muudatustega ja kaubandusettevõtjad on selle väliskujunduse omadused suuremas osas eelnevalt kindlaks määranud? Kas seejuures omab tähtsust asjaolu, et ka komponente ei ole disaininud Euroopa turustusettevõtja, vaid tegemist on komponentidega, mida pakub kaubandusettevõtja ise oma kataloogis?

c. Kas nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 artiklit 14 tuleb tõlgendada nii, et disainilahenduse autoriks võib pidada isikut, kes on kaubandusettevõtjate poolt kataloogi järgi pakutava disainilahenduse alusel seda olemasolevat disainilahendust ainult kohandanud, muutes selle komponente, mida pakub samuti kaubandusettevõtja ja mida ei ole disaininud Euroopa turustusettevõtja? Kas selleks, et tõendada, et lõplik kuju erineb märkimisväärselt algsest disainilahendusest, on vaja tõendada teatavat kohandamise määra?

d. Kas sellisel juhul nagu käesolevas asjas, ilma et see piiraks eespool öeldut, tuleb kaubandusettevõtjate näidisekataloogide järgi valmistatud jalatsite eripära arvestades ja kuna „disainimine“ piirdub disainilahenduste valimisega näidisekataloogidest ja vajaduse korral nende teatavate komponentide muutumisega tootja (kauplemisettevõtja) enda pakutud kataloogist, järgides seejuures moesuundumusi, asuda seisukohale, et need moesuundumused: a) piiravad autori vabadust nii, et väikesed erinevused registreeritud (või registreerimata) disainilahenduse või mudeli ja mõne muu disainilahenduse või mudeli vahel võivad olla piisavad selleks, et jätta erinev üldmulje, või vastupidi, et need b) mõjutavad registreeritud (või registreerimata) disainilahenduse eristatavust, nii et need elemendid või komponendid on asjatundjale jäävas üldmuljes vähem olulised, kuna need tulenevad tuntud moesuundumustest?

Viidatud Euroopa Liidu õigusnormid

Euroopa Liidu põhiõiguste harta: artikli 17 lõige 2

Nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta artiklid 4, 5, 6, 14 ja 25

Viidatud liikmeriigi õigusnormid

1. Kohtupraktika.

1.1. Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) 1. tsiviilkolleegiumi 25. juuni 2014. aasta kohtuotsus (ROJ [ametlik kohtulahendite kogumik]; Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) kohtuotsus 2804/2014 - ECLI:ES:TS:2014:2804):

„1. - Registreeritud tööstusdisainilahendusega antud kaitse ulatuse kindlaks määramisega seoses on direktiivi 1998/71/EÜ artikli 9 lõikes 1 ette nähtud, et „[s]ee hõlmab kõiki disainilahendusi, mis jätavad asjatundjale erisuguse üldmulje“. Lõikes 2 on lisatud: „kaitse ulatuse hindamisel võetakse arvesse autori vabadusastet disainilahenduse väljatöötamise käigus“.

2. - Üldkohus on otsustanud, et „disainilahenduse autori vabadusaste määratletakse eelkõige lähtudes sellest, milliseid piiranguid seavad toote või selle osa tehnilise funktsioneerimise tingimused selle omadustele või milliseid piiranguid seavad selle toote suhtes kehtivad õiguslikud nõuded. Nimetatud piirangud toovad kaasa selle, et teatud omadused muutuvad tavapäraseks ja on asjaomase toote jaoks kasutatavate paljude disainilahenduste puhul ühised“ (Üldkohtu 21. novembri 2013. aasta kohtuotsus T-337/12).

Üldkohus ei ole ka nõustunud sellega, et üldist disainisuunda võiks pidada autori vabadusastet piiravaks teguriks, kuna just autori vabadus on see, mis võimaldab tal avastada uusi vorme, uusi suundi või isegi olla olemasoleva suunaga võrreldes uuendusmeelne (Üldkohtu 22. juuni 2010. aasta kohtuotsus T-153/08 ja 13. novembri 2012. aasta kohtuotsus liidetud kohtuasjades T-83/11 ja T-84/11).

Kuigi need otsused on tehtud seoses nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta, kehtib nendes sedastatud õigusdoktriin ka 13. oktoobri 1998. aasta direktiivi 1998/71/EÜ kohta, kuna seda küsimust käsitletakse nendes mõlemas õigusnormis ühtemoodi.

3. - Kuna kolleegium on teadlik, et see küsimus tekitab vaidlusi, leiab ta, et moesuundumused, mida tuleb mõista laias tähenduses, ei ole autori vabadust piiravad, vaid toimivad registreeritud disainilahenduse eripära kindlaksmääramisel ja seega ka omanikule antava kaitse valdkonnas ning eristatavuse osas, mis peab konkurendi disainilahenduses olema selleks, et sellest jääks erisugune üldmulje.

Kui need suundumused olid olemas enne disainilahenduse registreerimise taotlust, st kui registreeritud disainilahenduses oli järgitud taotlemise ajal olemasolevaid turusuundumusi, siis kahjustab see disainilahenduse eristatavust. Seega, nagu eelmistes lõikudes selgitatud, kui registreeritud disainilahenduse õigusi rikkuvaks

peetav toode sarnaneb selle disainilahendusega elementide poolest, mis vastavad registreerimistaotluse esitamise ajal esinenud moesuundumustele, siis on need elemendid asjatundjale jäävas üldmuljes vähem olulised, ning tuleb asuda seisukohale, et need kaks disainilahendust jätavad asjatundjale erisuguse üldmulje ning seega rikkumist ei esine, isegi juhul, kui eristatavus on väiksem, kui oleks nõutav siis, kui registreeritud disainilahendus nendele moesuundumustele ei vastaks.

Kui need moesuundumused on vastupidi tööstusdisainilahenduse registreerimisest hilisemad, nii et sellest võib järeldada, et selline disainilahendus on märkimisväärselt eristatav, kuna see suutis moesuundumusi ette aimata või koguni olla nende suundumuste kujunemises määrava tähtsusega, ei või seda suuremat eristatavust lahjendada sellega, konkurentidel lubatakse turustada sarnase disainilahendusega tooteid, mis ei jäta asjatundjale erisugust üldmuljet, selle ettekäändega, et moe nõudmised piiravad hilisema disainilahenduse autori vabadust.

4. - Eeltoodust järeldub, et kohaldatavate riigisiseste õigusnormide tõlgendamine direktiivi sõnastust ja eesmärki silmas pidades ei tähenda, et turusuundumused piiravad autori vabadust määrata kindlaks tööstusdisainilahenduse seaduse kehtivusajal registreeritud mudeli kaitse tase.“

Põhikohtuasja asjaolude ja menetluse kokkuvõte

- 1 DEITY SHOES SL esitas 10. detsembril 2021 äriühingute MUNDORAMA CONFORT S. L. ja STAY DESIGN S. L vastu hagi rikkumise tuvastamise nõudes.
- 2 MUNDORAMA CONFORT S. L. ja STAY DESIGN S. L. vastasid 12. aprillil 2022 nõudele, esitades vastuhagi, milles nõudsid hageja disainilahenduste kehtetuks tunnistamist.
- 3 DEITY SHOES S. L. vastas vastuhagile 24. mail 2022.
- 4 DEITY SHOES esitab üksuste MUNDORAMA CONFORT S. L. ja STAY DESIGN S. L vastu rikkumise tuvastamise hagi nii registreeritud kui ka registreerimata ühenduse jalatsimudelite õiguste rikkumise tuvastamise nõudes.
- 5 MUNDORAMA CONFORT S. L. ja STAY DESIGN S. L. omakorda väidavad vastuhagis, et neil on teatavate mudelite puhul disainilahenduste määruse artikli 22 lõikes 1 ette nähtud varemkasutamisoigus ning, mis on siin oluline, et DEITY SHOES-i mudelid on uudsuse ja eristatavuse puudumise tõttu kehtetud.
- 6 Nad väidavad ühtlasi, et mingi uudsust ei ole ka disainilahenduste teostuses, kuna tegemist on täielikult Hiinas asuvate kaubandusettevõtjate pakutavate toodete turustamisega.

- 7 Selles osas on tõendatud, et mõlemad ettevõtjad tegutsevad samas jalatsite turustamise sektoris.
- 8 Need ettevõtjad ei tegele innovatsiooniga, vaid ostavad jalatseid Hiinas teatavalt turult, kus olulised tegurid on maht ja hind.
- 9 Sellega seoses on tõendatud, et jalatsite turustamiseni viiv protsess on järgmine:
 - (i) poolte tarnijad on täielikult Hiinas asuvad kaubandusettevõtjad ning tagavad neile kõik toodete impordi- ja eksporditoimingud;
 - (ii) Hiina kaubandusettevõtjad edastavad menetlusepoolte vastavatele töötajatele – tavaliselt kaubandus- ja turundusprofiiliga – erisuguseid tootenäidiseid;
 - (iii) asjaomaste töötajate ülesanne on analüüsida näidisekataloogide tooteid ja teha tarnijatele ettepanekud teha nende omadustes (nt värvus, materjalid, pannelde, paelte ja muude kaunistuselementide asukoht) üksikuid muudatusi;
 - (iv) kui lõpptoote omadustes on üksmeelele jõutud, saadavad Hiina tarnijad kauba Hispaaniasse asjakohaste sertifikaatidega, milles on üksikasjalikult kirjeldatud jalatsite kohandamise protsessi.
- 10 Sellega seoses on tõendatud, et mudelid, mille kohta DEITY SHOES väidab, et tal on nende omandiõigus, on kohandatud Hiina kaubandusettevõtjate poolt nende kataloogides välja pakutud mudelitest.
- 11 Esitatud ei ole ühtegi kohandamissertifikaati, mis võimaldaks eelotsusetaotluse esitanud kohtul kõigis mudelites tehtud muudatusi kindlaks teha.
- 12 Ei ole tõendatud, et hagejal on disainimeeskond, ega seda, et mudelid, mille rikkumise tuvastamist nõutakse, on välja töötatud tõelise disainimise tulemusel. Äärmisel juhul on tegemist mudelitega, milles on tehtud muudatusi, võrreldes Hiina kaubandusettevõtja kataloogides pakutava baasmudeliga.
- 13 Teisisõnu, kui võtta arvesse turustatavate mudelite väliskujunduse omadusi, siis on need suuremas osas ette kindlaks määratud Hiina tarnija pakutud mudeliga, nii et teatavate elementide muudatusi tuleb pidada üksikuteks ja teisejärgulisteks (näiteks värvus, mõni materjal, pannelde, paelte ja muude kaunistuselementide asukoht).
- 14 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul on hind selles sektoris väga oluline element ja igasugused muudatused baasmudelil, mis tähendavad suuremat kohandamist, toovad kaasa suuremad kulud, mis vähendab Euroopa turustajate kasumimarginaale. Seega puudub tegelik stiimul teha Hiina kaubandusettevõtjate pakutavatesse baasmudelitesse olulisi muudatusi.

- 15 Muudatused, mis tehakse üksikutes elementides, nagu värvus, mõni materjal, tald, pannalde, paelte ja muude kaunistuselementide asukoht, tehakse samuti kaubandusettevõtja enda pakutud kataloogi piires.
- 16 Lõpuks ei ole registreeritud ja registreerimata mudelitel ühtegi moekomponenti. Tegelikult on need kujundatud teadaolevate moesuundumuste põhjal, mis võimaldavad tagada Hiina tehastele esitatud suurte tellimuste müügi. Selles osas võib asuda seisukohale, et kuna tegemist on sektoriga, kus peamised tegurid, mida tuleb arvesse võtta, on maht ja hind, on disainerite tegutsemisruum väga piiratud, võrreldes muud tüüpi jalatsitega, millel on mitu hooaega kestev moekomponent, sest innovatsiooni ei ole investeeritud.
- 17 Seega on tegemist mudelitega, mis jäljendavad maailmas tuntud esteetilisi suundumusi ja mida odavkaubandusettevõtjad toodavad massiliselt, et neid hiljem Euroopa Liidu turul turustada.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

A. Äriühingu DEITY SHOES argumendid

- 18 Esimese küsimuse kohta märgib DEITY SHOES-i esindaja, et kui disainilahendust peetakse uudsuse ja eristatavuse nõuetele vastavaks, ei saa eitada, et selle taga on „intellektuaalne töö“ või „tõeline disainitegevus“. Seetõttu leiab ta, et esimest eelotsuse küsimust ei ole vaja esitada. Kui aga otsustatakse see esitada, leiab ta, et küsimus tuleks sõnastada teisiti, pakkudes välja järgmise: „Kas nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta nõuab sellest tuleneva kaitse saamiseks, et disainilahenduse autor teeks toote või selle osa väliskujunduse kujundamiseks täiendavat intellektuaalset tööd, mis tuleneb eelkõige toote enda või selle kaunistuste erilistest, eelkõige joonte, väliskuju, värvuse, kuju, tekstuuri ja/või materjali omadustest?“
- 19 Teise küsimuse kohta märgib ta, et asjaolu, et muudatused tehakse kaubandusettevõtja „oma kataloogis“ antud valikutega, ei oma tähtsust. Samuti on üldteada, et jalatsikomponente disainib ja toodab komponentide abitööstus ning neid müüakse harva eraldi. Lõpuks tuleb küsimusele vastamiseks võtta arvesse hüpoteetilise kaubandusettevõtja pakutavate koostisosade liiki ja arvu ning autori võimalust lisada kolmandate isikute elemente, kuna ühelgi jalatsikomponentide tootjal või turustajal ei ole piiramatud kataloogi ning kataloog ei piira valikuid, mis on autoril kolmandate isikute komponentide kasutamiseks tootes. Lisaks tuleb arvesse võtta asjaolu, et piiratud koostisosade kataloog võib anda lõputuid vormilisi võimalusi, samamoodi nagu 27 tähe kombinatsioonist saab välja arendada terve hispaania keele. Seetõttu leiab hageja, et teist eelotsuse küsimust ei ole vaja esitada.

- 20 Mis puutub kolmandasse küsimusse, siis leiab hageja, et mis puudutab seda, et komponendid nõuavad teataval määral „kohandamist“, siis näeb disainilahenduste määrus juba ette, et tingimus, millele peab omaduste või komponentide kombinatsioon vastama, on [põhjenduse 19] tingimus, et koostisosade kombinatsioon peab olema uudne, st et seda ei ole varem avalikustatud, ja see on eristatav, see tähendab, et disainilahendusest asjatundjale jääv üldmulje erineb üldmuljest, mis jääb kõikidest teistest disainilahendustest või mudelitest, mis on avalikuks tehtud.
- 21 Sellega seoses ei ole arusaadav, miks tuleks juhtumit, kus ettevõtja varub kaupa Hiina kaubandusettevõtjalt, käsitleda erinevalt mis tahes muust disainilahendusest, milles on ühendatud tuntud disainilahenduste või mudelite komponendid või üksikud tunnused, olenemata sellest, kas need on Hiina või mõne muu riigi kataloogis või mitte või kuuluvad muul viisil tuntud vormide vara hulka.
- 22 Viimase küsimusega seoses väidab hageja sisuliselt, et asjaolu, et disainilahenduse saamiseks kombineeritakse erinevaid komponente, mis on ühe ettevõtja kataloogis, ei piira autori vabadust, kes võib otsida igast teisest avalikkusele kättesaadavaks tehtud jalatsimudelist jäävast üldmuljest erisugust üldmuljet, otsides erinevat komponentide kombinatsiooni, mis on uudne ja eristatav, või muutes mõnda nendest komponentidest. Ta lisab, et see on nii kõigi jalatsimudelite disainerite puhul.

B. Äriühingute MUNDORAMA CONFORT S. L. ja STAY DESIGN S. L. argumendid

- 23 Esimese küsimuse kohta väidab äriühingute MUNDORAMA CONFORT S. L. ja STAY DESIGN S. L. esindaja, et on vaja esitada eelotsuse küsimus, kuna küsimus seisneb sisuliselt selles, kas disainilahenduste määrus on nii paindlik, et võimaldab kaitsta mis tahes disainilahendusi, olenemata sellest, kas need on või ei ole loodud eelnevas loomeprotsessis, mis kujutab endast „tõelist disainimist“. Nad tunnistavad siiski, et määruse artikli 4 lõikes 1 ja määruse artikli 25 lõike 1 punktis b ei ole midagi öeldud loomeprotsessi kohta ning et ka määruse sõnastusest endast ei ilmne, et selline protsess oleks nõutav. Nende arvates ei saa siiski hermeneutilisest kriteeriumist kõrvale kalduda.
- 24 Kõigil neil põhjustel järeldeb ta, et tuleb küsida, kas määruses (EÜ) nr 6/2002 on nõutud selleks, et nii registreeritud kui ka registreerimata disainilahendustele laieneks selle määrusega antav kaitse, et disainilahendus peab olema autori intellektuaalse töö tulemus, mitte toode, mis töötatakse välja tuntud suundumuste põhjal väikeste muudatustega Hiina kaubandusettevõtja kataloogist ja ilma moekomponendita?
- 25 Teise küsimuse kohta arvab ta, et selle põhisisu, mis on tihedalt seotud esimese küsimusega, seisneb selles, kas (i) disainilahenduste määrus on nii paindlik, et see võimaldab sellega ette nähtud kaitset anda disainilahendustele või mudelitele, mille puhul on (või mitte) tehtud ainult komponentide „kohandamise“ tööd;

ja (ii) on asjakohane ka see, et ka need komponendid ei ole „tõelise disainimise“ tulemus, vaid neid pakuvad Hiina kaubandustarnijad kõikidele sektori ettevõtjatele.

- 26 On sellega seoses seisukohal, et teine küsimus tuleb ümber sõnastada nii: *kas terve toote või selle osa väliskujundusele määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta alusel kaitse andmise seisukohast omab tähtsust asjaolu, et ükski toote komponentidest ei ole valminud autori intellektuaalse töö tulemusel, vaid need on tarnija kataloogis pakutavad komponendid, kui kataloogi ei pakuta ainult ühele ettevõtjale, vaid seda pakutakse kõigile selle sektori ettevõtjatele? Või on määruse (EÜ) nr 6/2002 alusel terve toote või selle osa väliskujundusele kaitse andmiseks oluline, et taotleja või disainilahenduse omanik on tarnijate pakutud varasema disainilahenduse alusel seda varasemat disainilahendust ainult kohandanud, muutes selle komponente, mida pakub samuti tarnija oma kataloogis sektori erinevatele ettevõtjatele?*
- 27 Kolmanda küsimuse puhul leiavad pooled, et see tuleks ümber sõnastada järgmiselt: *Kas määruse artiklit 14 tuleb tõlgendada nii, et disainilahenduse omanikuks võib pidada isikut, kes on Hiina kaubandusettevõtjate pakutava eelneva disainilahenduse alusel seda varasemat disainilahendust ainult kohandanud, muutes selle komponente, mida pakub samuti Hiina kaubandusettevõtja ning mida ei ole disaininud Euroopa turustaja? Kas selleks, et saaks tugineda disainilahenduse omandiõigusele, on vaja tõendada teatavat kohandamismäära?*
- 28 Neljanda küsimuse osas on kostja esitatud küsimuse sisuga põhiosas nõus.

Eelotsusetaotluse põhjenduste kokkuvõte

- 29 Eelotsusetaotluse esitanud kohus küsib Euroopa Kohtult ühenduse disainilahenduste kaitse ulatuse ja omamise kohta selliste jalatsitööstusettevõtjate puhul, kes on ainult valinud kaubandusettevõtja kataloogis pakutavate mitmete valikute hulgast, kui väliskujunduse omadused on suures osas ette kindlaks määratud Hiina tarnija pakutud mudeliga, nii et teatavate elementide muudatusi tuleb pidada üksikuteks ja teisejärgulisteks.
- 30 Esimese eelotsuse küsimusega palutakse Euroopa Kohtul selgitada, millised tingimused on vajalikud selleks, et mõista, millal on tegemist disainilahendusega, ja eelkõige, kas analüüs peab piirduma uudsuse ja eristatavuse elementidega või kas on olemas ülekaalukam nõue selleks, et selle autor võiks selle omandiõigust nõuda. Eelotsusetaotluse esitanud kohus küsib, kas ühenduse õigusnormides peab olema kaudne tingimus tõelise disainitegevuse vajalikkuse kohta. See tähendab, kas selleks, et disainilahendus oleks kaitstud määrusega (EÜ) nr 6/2002 ette nähtud kaitsekorruga, on vajalik tõeline disainimine, nii et on nõutav, et disain oleks selle autori intellektuaalse töö tulemus, mitte toode, mis on välja töötatud tuntud moesuundumuste põhjal.

- 31 Esimese eelotsuse küsimusega seoses leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et tuleb selgitada, kas kaitset võib anda toote täielikule või osalisele väliskujundusele, mis on saadud Hiina kaubandusettevõtjate kataloogides pakutavate disainilahenduste kohandamise teel, kui disainilahenduse omaniku tegevus piirdub ainult disainilahenduste EMP-s turustamisega ilma nende komponente muutmata või muudetud komponentidega (nt tallad, needid, paelad, pandlad), mida valitakse samast kaubandusettevõtja pakutud kataloogist. Sellega seoses soovib ta teada, kas on oluline, et mitte ühtegi komponenti ei ole tegelikult valmistanud lõpptoodet turustav ettevõtja, vaid tegemist on komponentidega, mida pakub kataloogis kaubandusettevõtja, samas kui kataloogi ei pakuta mitte ainult ühele ettevõtjale, vaid kõigile sektori ettevõtjatele.
- 32 Teine eelotsuse küsimus muudab arutelutasandit. Euroopa Kohtult küsitakse mõiste eristatavus enda kohta sellises olukorras nagu käesolev, kus disainilahendus põhineb mudelil, mida pakutakse Hiina kaubandusettevõtja kataloogis, mis mitte ainult ei järgi üldisi ja tuntud moesuundumusi, vaid on saadud selliste komponentide üksikute muudatustega, mida pakuvad samuti kaubandusettevõtjad kataloogis ilma moekomponendita.
- 33 Seda liiki mudelite puhul on oluline võtta tuntud moesuundumusi eeskujuks, kuna see võimaldab tagada suures mahus tellimuste müügi. Seda liiki toodete puhul tundub, et eristav element ei ole disain, vaid toote hind, sest see võimaldab muuta tellimused ja hilisema turustamise tasuvaks.
- 34 Kolmanda küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada disainilahenduse autori kohta, küsides seda, kas disainilahenduse olemasolu vaidlustamise korral peab disainilahenduse omanik tõendama, et on tehtud teatavaid kohandusi, et ta saaks tugineda autoriõigusele.
- 35 Neljanda küsimusega pöördub eelotsusetaotluse esitanud kohus tagasi Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) doktriini juurde, mis on sedastatud 1. tsiviilkolleegiumi 25. juuni 2014. aasta kohtuotsuses STS 2804/2014 - ECLI:ES:TS:2014:2804, ja küsib, kas arvestades neljandas küsimuses kirjeldatud jalatsi eripära, mis järgib moesuundumusi, a) piiravad need moesuundumused autori vabadust, nii et väikesed erinevused võivad olla piisavad selleks, et jätta erinev üldmulje, või b) mõjutavad need disaini eristatavust, nii et need elemendid või komponendid on asjatundjale jäävas üldmuljes vähem olulised, kuna need tulenevad tuntud moesuundumustest.